

॥ ५३ ॥ इतिशल्यपर्वान्तर्गतगदापर्वणिनैलकंठीयेभारतभाष्येएकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥५॥ ॥५॥ कथमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥
तत्रापिदत्वावसुरौहिणेयोमहाबलःकेशवपूर्वजोय ॥ जगामतीर्थमुदितःक्रमेणख्यातंमहद्द्वकन्यास्मयत्र ॥ ५३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वान्तर्गतगदा
पर्वणिवलदेवती०सारस्व०एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ जनमेजयउवाच कथंकुमारीभगवन्तपोयुक्ताद्यभूत्पुरा ॥ किमर्थंचतपस्तेपेकोवास्या
नियमोभवत् ॥ १ ॥ सुदुष्करमिदं ब्रह्मंस्त्वत्तःश्रुतमनुत्तमं ॥ आख्याहितत्वमखिलंयथातपसिसास्थिता ॥ २ ॥ वैशंपायनउवाच ऋषिरासीन्महावीर्यः
कुणिर्गर्गोमहायशाः ॥ सतत्त्वाविपुलंराजंस्तपोवैतपतांवरः ॥ ३ ॥ मनसाथसुतांसुभ्रूसमुत्पादितवान्बिभुः ॥ तांचदृष्ट्वा मुनिःप्रीतःकुणिर्गर्गोमहायशाः ॥
॥ ४ ॥ जगामत्रिदिवंराजन्संत्यज्येहकलेवरं ॥ सुभ्रूःसाद्यथकल्याणीपुंडरीकनिभेक्षणा ॥ ५ ॥ महतातपसोग्रेणकृत्वाश्रममनिदिता ॥ उपवासैःपूजयंतीपि
तून्देवांश्चसापुरा ॥ ६ ॥ तस्यास्तुतपसोग्रेणमहान्कालोत्यगान्नृप ॥ सापित्रादीयमानापितत्रनैच्छदनिदिता ॥ ७ ॥ आत्मनःसदृशंसातुभर्तारंनान्वपश्यत ॥ त
तःसातपसोग्रेणपीडयित्वात्मनस्तनुं ॥ ८ ॥ पितृदेवार्चनरताबभूवविजनेवने ॥ सात्मानंमन्यमानापिकृतकृत्यंश्रमान्विता ॥ ९ ॥ वार्धकेनचराजेंद्रतपसाचैव
कर्षिता ॥ सानाशकघदागंतुंपदात्पदमपिस्वयं ॥ १० ॥ चकारगमनेबुद्धिपरलोकायवैतदा ॥ मोक्तुकामांतुतांदृष्ट्वाशरीरंनारदोब्रवीत् ॥ ११ ॥ असंस्कृतायाः
कन्यायाःकुतोलोकास्तवानघे ॥ एवंतुश्रुतमस्माभिर्देवल्लोकेमहाव्रते ॥ १२ ॥ तपःपरमकंप्राप्तंनतुलोकास्त्वयाजिताः ॥ तन्नारदवचःश्रुत्वासाब्रवीदृषिसंसदि
॥ १३ ॥ तपसोर्धं प्रयच्छामिपाणिग्राहस्यसत्तम ॥ इत्युक्तेचास्याजग्राहपाणिंगालवसंभवः ॥ १४ ॥ ऋषिःप्राक्शृंगवान्नामसमयंचेममब्रवीत् ॥ समयेनत
वाद्याहंपाणिंस्प्रक्ष्यामिशोभने ॥ १५ ॥ यद्येकरात्रंवस्तव्यंत्वयासहमयेतिह ॥ तथेतिसाप्रतिश्रुत्यतस्मैपाणिंददौतदा ॥ १६ ॥ यथादृष्टेनविधिनाहुत्वाचाग्निंवि
धानतः ॥ चक्रेचपाणिग्रहणंतस्योद्वाहंचगालविः ॥ १७ ॥ सारात्रावभवद्राजंस्तरुणीवरवर्णिनी ॥ दिव्याभरणवस्त्राचदिव्यगंधानुलेपना ॥ १८ ॥ तांदृष्ट्वा
गालविःप्रीतोदीपयंतीमिवश्रिया ॥ उवासचक्षपामेकांप्रभातेसाब्रवीच्चतं ॥ १९ ॥ यस्त्वयासमयोविप्रकृतोमेतपतांवर ॥ तेनोषितास्मिभद्रंतेस्वस्तितेस्तुब्रजा
म्यहं ॥ २० ॥ सानिर्गताब्रवीद्भूयोयोस्मिंस्तोर्थेसमाहितः ॥ वसतेरजनीमेकांतर्पयित्वादिवौकसः ॥ २१ ॥